

Sygn. akt V CSK 665/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa T. S.A. w C.

przeciwko S. Sp. z o.o. w K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 9 czerwca 2014 r., sygn. akt V ACa 19/14,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwany złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 9 czerwca 2014 r., w którym oddalono apelację tego pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 23 października 2013 r. Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną kwotę z tytułu umowy sprzedaży rzeczy ruchomych (kilkunastu tramwajów przeznaczonych na złom; k. 237 akt sprawy).

W skardze kasacyjnej pozwany zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego w części oddalającej jego apelację w odniesieniu do kwoty 70.000 zł, wskazał zarzuty naruszenia prawa procesowego i materialnego (pkt 3 skargi). Motywując wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie o zapłatę zachodzi istotne zagadnienie prawne, które zostało sformułowane i szerzej rozwinięte w pkt I skargi (s. 3-7 skargi).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Po analizie treści uzasadnienia obu wyroków Sądów *meriti*, treści skargi kasacyjnej i zawartej w niej prawnej argumentacji wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz odpowiedzi strony powodowej na złożoną skargę (k. 345 i n. akt sprawy), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie o zapłatę należności w związku ze sprzedażą kilkunastu rzeczy ruchomych (złomowanych tramwajów) – wbrew stanowisku skarżącego – nie występuje istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Na podstawie dokonanych szczegółowych ustaleń faktycznych, Sąd Apelacyjny stwierdził, że „pozwana zrealizowała swoje uprawnienie z tytułu wady fizycznej nabytej rzeczy, godząc się na zrekompensowanie braków w wyposażeniu wagonów przez zakup zaproponowanych (jej) dwóch wagonów oznaczonych w protokole zdawczo – odbiorczym nr [...]” (s. 14 uzasadnienia zaskarżonego wyroku), przy czym wagony zostały wydane pozwanemu. Nie ma przeszkód prawnych do zwierania w praktyce obrotu prawnego takich umów. Sugerując, że między stronami umowy sprzedaży doszło do porozumienia o cechach ugody (umowy podobnej do ugody), skarżący pozwany nie podnosi w skardze kasacyjnej zarzutu naruszenia art. 65 k.c., pozwalającego na weryfikację dokonanej klasyfikacji prawnej. Ewentualna

sprzeczność zawartej między stronami umowy „z właściwością stosunku prawnego” i zasadami współżycia społecznego (art. 353¹ k.c.) zawsze jest oceniane przez Sąd *meriti* w ramach określonego stanu faktycznego sprawy.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy na podstawie odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto stosownie do art. 98 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c.

I.n